

[Finansministeren.]

i tilfælde af gennemførelse af merværdiafgift udgifter til kompensation til folke-, invalide- og enkepensionister m. fl. Løn- og pensionsstigningerne fremkommer jo dels som følge af de aftalte lønforhøjelser fra næste forår, dels som følge af pristalsreguleringen, og derudover kan der ved den aftalte forhandling med tjenestemændene til næste forår blive tale om en vis justering. Foruden de almindelige prisstigninger på statens vareindkøb af alle slags må vi vel også regne med en merudgift derudover, hvis merværdiafgiften gennemføres, idet denne afgiftsbelastning jo også kommer til at gælde de varer, staten skal købe. Efter det hidtil opstillede skøn påregnes løn- og prisstigningerne at medføre en merudgift på 7-8 pct.

I finansministeriets oplæg går vi som hovedregel ud fra en uændret aktivitet, men det er jo klart, at der vil blive en række undtagelser herfra. Nogle af disse undtagelser er automatiske følger af lovgivningen og af forskydninger i befolkningssammensætningen. Det gælder f. eks. de øgede udgifter til folke-, invalide- og enkepension; der bliver flere, der skal have disse pensioner, og folketinget har vedtaget en forbedret invalidepensionsordning. På samme måde må påregnes en stigning i løvbundne tilskud og refusioner, fortrinsvis til lærerlønninger, sygehuse og veje.

Derudover er der de aktivitetsudvidelser, hvor regeringen til en vis grad er herre over omfanget, i hvert fald herre over, hvad man vil foreslå, men hvor formentlig alle vil være enige om, at en udvidelse ikke bør hindres. Det gælder i første række uddannelses- og undervisningsområdet og de forskelligartede trafikinvesteringer, og der må nok tilføjes: en vis udvidelse på særforborgens område og med hensyn til udgifterne i Grønland. Det drejer sig her om områder, hvor en udvidet indsats ofte nok er efterlyst fra næsten alle sider her i salen. Herudover kan der så blive tale om forskellige mindre områder. Det bliver nu opgaven for regeringen at overveje, hvor store udvidelser vi mener at kunne budgettere med på de felter, jeg her har nævnt, og om det er muligt på andre felter at foreslå en indskrænkning af aktiviteten.

Jeg er gået lidt udførligt ind på disse

spørgsmål, bl. a. for at gøre det klart, at det jo er let nok her i tinget og andetsteds at kritisere de stigende udgifter, men det er adskilligt vanskeligere, selv med den bedste vilje til at holde igen, at holde udgiftsstigningen inden for den ramme, som f. eks. det ærede medlem hr. Poul Møller anviser, hvis vi samtidig skal løse de opgaver, som man både uden for og inden for folketinget kræver løst. Det gælder jo debatten her i går, som det gjaldt drøftelserne om finanspolitikken under udvalgsarbejdet i marts, at oppositionens talsmænd i det høje ting er meget stærke i de generelle krav om udgiftsbegrænsninger, men meget svage, når det gælder konkrete anvisninger. Regeringen vil imidlertid gå til arbejdet med at begrænse udgiftsstigningen med megen alvor. Det ærede medlem hr. Poul Møller ønskede, at jeg skulle give finansudvalget en oversigt over, hvilke løvbundne udgifter der kan diskuteres, og hvilke der er indiskutable; jeg mener, at jeg nu har været lidt inde på det, men vil i øvrigt gerne se på, om det er muligt at fremstille en sådan mere detaljeret oversigt.

Den højtærede statsminister har allerede beskæftiget sig med venstres ordførers, det ærede medlem hr. Poul Hartlings, betragtninger omkring fordelingspolitik og den slags. Jeg vil tillade mig at gøre nogle supplerende bemærkninger. Statsministeren har tilbagevist påstanden om, at socialdemokratiet kun interesserer sig for fordelingspolitikken. På den måde, det ærede medlem talte om tingene i går, sådan oppe i den høje luft med de vide perspektiver, kunne man jo få den opfattelse, at partiet venstre var højt hævet over noget så odiøst og nedværdigende som at beskæftige sig med fordelingspolitik. Men, ærede medlem, det er jo ikke rigtigt. Hvis jeg ser tilbage over mit erfaringsfelt fra denne vinter, har jeg mødt særdeles mange tilfælde, hvor fordelingspolitiske synspunkter blev gjort særdeles stærkt gældende både fra venstre og fra de konservative, ganske vist camoufleret med andre argumenter, men alligevel i bund og grund fordelingspolitiske synspunkter, og det såmænd både i stort og småt.

Hvad var det andet end fordelingspolitik, når man forlangte 150 mill. kr. lagt til landbrugsstøtten? Og hvad er det andet end fordelingspolitik, når f. eks. det ærede